

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 6 năm 2012

Số 87

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tình thương dào dạt của mọi người hướng về Bé, Bé có khỏe không ?
- 2) Hôm nay Bé lại được bạn đạo đưa Bé đi du thuyết để được hít không khí lành mạnh của Trời Đất, Bé cảm thấy ra sao ?
- 3) Bạn đạo làm lễ sinh nhật cho Bé sớm hơn một ngày, Bé nghĩ sao về họ ?
- 4) Mọi người đều bằng lòng chung vui với Bé, từ trên bờ cho đến xuống biển, có gì lạ không ?
- 5) Những người có tánh chất lưu manh cướp giật thì chừng nào mới thay đổi ?
- 6) Khi Bé rời khỏi bạn đạo thì mọi người lục đục, tại vì sao ?
- 7) Những người tu thiền có kết quả về tâm linh, ai ai cũng muốn cống hiến một điều gì tốt đẹp và hữu ích cho đồng loại, tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 11 tháng 11 năm 1993 1) Hỏi : Tình thương dào dạt của mọi người hướng về Bé, Bé có khỏe không ? Đáp : Thưa, Bé rất vui được sưởi ấm bởi bạn đạo khắp các nơi, đêm đêm hình như Bé ôm họ vào lòng trong lúc tham thiền.	Ngày 11 tháng 11 năm 1993 2) Hỏi : Hôm nay Bé lại được bạn đạo đưa Bé đi du thuyết để được hít không khí lành mạnh của Trời Đất, Bé cảm thấy ra sao ? Đáp : Thưa, Bé không đòi hỏi mà tự nhiên hình thành, đó là giá trị cho Bé được thấy rõ tình thương là vô cùng tốt đẹp. Kệ: Tình thương sống động rất an vui Thanh nhẹ thơm tho rõ đạo mùi Quy hội tâm linh cùng tiến bước Nhớ Trời thương Phật tự rèn trui.
Ngày 12 tháng 11 năm 1993 3) Hỏi : Bạn đạo làm lễ sinh nhật cho Bé sớm hơn một ngày, Bé nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, bạn đạo quý thương Bé, cho Bé có cơ hội dự tiệc vui của bạn đạo tổ chức, Bé chấp nhận và chung vui với họ đến lúc tàu cập bến. Bé sẽ tạm biệt họ lên bờ nghỉ ngơi, và an nghỉ ít hôm sau về Montréal tái ngộ các bạn đạo quý mến nơi đó và sẽ về Atlantic City tiếp tục thanh lọc trước khi đi nơi khác. Kệ: Dịp may liên tục tái vui bàn Bạn đạo cùng tu cũng cảm an Sức khỏe dồi dào Bé dần giải Đường tu thanh tịnh vẫn bằng an.	Ngày 13 tháng 11 năm 1993 4) Hỏi : Mọi người đều bằng lòng chung vui với Bé, từ trên bờ cho đến xuống biển, có gì lạ không ? Đáp : Thưa, mọi người đều chung vui với Bé từ trên bờ cho đến xuống biển, Bé cảm nhận tình thương của Trời Phật đã sắp đặt rất khéo léo, do tâm của mọi người đã hình thành đều rất tốt đẹp và cởi mở thật sự chung vui hòa bình, gương mặt của mọi người đều hồng sáng và dễ thương. Kệ: Thương yêu sáng suốt lộ chơn tình Tâm thức ổn yên trí lại minh Dao động không còn tâm thanh tịnh Chung hành tiến hóa hợp tâm linh.
Ngày 14 tháng 11 năm 1993 5) Hỏi : Những người có tánh chất lưu manh cướp giựt thì chừng nào mới thay đổi ? Đáp : Thưa, những người cướp giựt lưu manh thì chừng nào hoàn cảnh của họ bị hoàn toàn thất bại thì sẽ bắt đầu biết ăn năn một phần, còn tội vẫn còn tội, phần hồn phải gánh chịu khi lìa xác, luật nhân quả không bao giờ tha thứ cho kẻ gian manh cướp giựt. Kệ: Không làm mà hưởng tội gian manh Hồn khổ suốt đời khó được thanh Lập hạnh chuộc lần tâm tội ác Kiếp này được của hiệu lưu manh.	Ngày 15 tháng 11 năm 1993 6) Hỏi : Khi Bé rời khỏi bạn đạo thì mọi người lục đục, tại vì sao ? Đáp : Thưa, Khi Bé rời bạn đạo thì mọi người lục đục, tại vì mọi người đều muốn tạo điều kiện tốt hơn giữa bạn đạo và Thầy, cũng nằm trong tình thương yêu và xây dựng có vậy tương lai hội Vô Vi sẽ được chấn chỉnh tốt hơn. Kệ: Chấn chỉnh thơm tho tránh giận hờn Bình tâm học hỏi lại ghi ơn Thực hành tâm đạo thanh tâm độ Mở rộng đường tu cứu tha nhân.

Ngày 16 tháng 11 năm 1993

7) Hỏi : Những người tu thiền có kết quả về tâm linh, ai ai cũng muốn cống hiến một điều gì tốt đẹp và hữu ích cho đồng loại, tại sao ?

Đáp : Thưa, óc thanh tịnh của con người ai ai cũng muốn cống hiến khả năng đạt được của chính mình cho vạn linh đồng hưởng, áp dụng tất cả phương tiện khai triển của khối óc mà thực hành, trong lý thuyết minh giác của người.

Kệ:

Óc thanh phát triển sống vui tươi
Cộng hưởng chung vui chiếu độ người
Thanh nhẹ từ quang đều phát triển
Thiên liêng hòa hợp với con người.

Thuyết Pháp III

Bạn đạo: Tôi lần thứ nhất lại đây, hai đứa em tôi cũng biết Thầy từ lâu. Mà về cái vấn đề mà Thầy nói từ nãy giờ nghĩa là còn cao cho tôi, nghĩa là còn hơi cao cho tôi. Bởi vì mới lần thứ nhất tôi lại đây. Mà nhất hết là để cảm ơn Thầy bị vì hồi nào tới bây giờ ở trong gia đình cái bản tính con em tôi không có bao giờ ai nói nó nghe mà nó cũng không bằng lòng và nó không chịu chấp nhận cái gì hết trơn mọi sự gì mà nó có lỗi. Mà ngày nay nó nghe lời Thầy, nó tịnh được và nó định cái tâm nó lại được để nó nhìn thấy hết mọi việc. Nhưng mà cái chỗ mà tôi thất bại không thể nói cho nó hiểu được thì nhờ Thầy ngày nay nghĩa là đủ khả năng hơn để cắt nghĩa cho nó tìm hiểu nó hơn và bỏ hết tất cả mọi tự ái, hay là mọi cái gì mà cá nhân của nó để cho nó là hiểu biết tới cái khổ của người khác. Chớ không phải chỉ có ích kỷ mà chỉ biết cái khổ của nó thôi.

Tôi không biết tại sao mà bữa nay nó gọi telephone tôi mà nó khóc nó nhìn nhận hết tất cả. Cũng nhờ Thầy chớ còn đã hồi nào như vậy mà từ ngày đất nước chia hai tới nay thì tánh tình của nó càng trầm trọng thêm nữa. Bởi vì nhiều cái hoàn cảnh trong cái giặc giã chia đôi này, biết bao nhiêu người đau khổ, ai cũng đau hết trơn, không phải trong Nam không, mà cả ở ngoài Bắc nữa, tất cả nữa. Thành ra cái khổ nó lôi cuốn tất cả mọi người hết trơn hết trọi, từ ở ngoài vô tới trong gia đình, từ lớn vô tới nhỏ, ai cũng phải bị ảnh hưởng đó hết trơn hết trọi. Thành ra nghĩa là tôi thấy làm lạ là bởi vì chị em với nhau mấy chục năm trên đầu rồi, cũng là lớn rồi mà từ hồi nào tới giờ nó không chấp nhận gì hết. Mà ngày nay nó kêu tôi nó khóc và nó nhìn nhận thì tôi thấy cái đó đối với tôi cũng như một cái phép lạ rất lớn. Cảm ơn Thầy nhiều.

Và từ nãy giờ trước khi Thầy nói thiên về cái chuyện cũng như về cái hồn, về cái gì cao siêu thôi, mà tôi không có dè Thầy cũng nói tới cái thực tế, mà cái là Thầy mới qua Philippine mà nói cho cái ông đó thiệt giàu, giả tí đủ sống thôi chớ còn dư ra nữa đó thì phải nên nhớ mấy người mà túng thiếu nhất là khô sở bên Việt Nam bên đất nước của mình.

Nói thiệt với Thầy hồi tôi mới bước vô đây, tôi không có ngờ mà Thầy chuyển dẫn từ cái cao cho

tới cái thấp, cho tới cái thường, cho tới cái thực tế. Bởi vì tôi suy nghĩ nếu mà mình tu cho cái hồn không, chỉ nhớ cái hồn thôi rồi bao người đang đòi xung quanh mình, rồi mình ngồi cứ tìm mình riết, tìm cái hồn mình ở đâu lúc người ta đang đói, thành ra tôi đang thắc mắc. Với lại nếu mà lo như vậy như Thầy nói từ nãy tới giờ, cái chuyện cao xa cái hồn này kia, kia nọ không rồi, bao nhiêu ruột thịt mình ở bên đó còn khổ sở. Thì bây giờ phải làm sao đây? Mà tôi không dè Thầy đã nói rằng khuyên lon cả quốc tế, con mắt nhìn về đất nước mấy chục năm nay là cái vết thương để đau khổ lại cho mình thì tôi rất cảm động cái chỗ đó nữa.

Lần thứ nhất là cho gia đình tôi, cho ruột thịt tôi nhất là hai đứa em tôi hồi nào tới bây giờ cái tình thân nó yếu lắm. Mà ở trong ruột thịt thành ra nghĩa là khó mà lựa lời để mà khuyên hay là để mà diu dỏ hay là an ủi với nhau. Thành ra nhờ cái lời ăn tiếng nói của Thầy mà thay đổi chúng nó thật là nhiều. Chớ còn tôi tánh tình tôi hồi nào tới giờ tìm cái hạnh phúc thì có lẽ tìm theo tôi đó nó đơn giản hơn Thầy nhiều là miễn xin mình sống đừng có biết là ghét ai, đừng có ghim ai, đừng có ham muốn cái gì hay là đừng có tranh đấu hay đừng có cái gì hết trơn mà trái lại phải thương, thương người và giúp ai được thì giúp, đừng có biết ở cái người đó droite gauche¹, xấu tốt hay là sao, hễ giúp ai được thì giúp. Thành ra cái cách của tôi, personnalité² nó tầm thường hơn chớ còn chưa có biết tới cái chuyện cao như Thầy. Mà tôi cũng suy nghĩ em tôi nó hỏi một câu: Chị muốn biết Thầy để làm gì? Mục đích chị để làm cái gì? Tôi mới trả lời: Mỗi người cái hoàn cảnh nó khác, mỗi người hoàn cảnh nó riêng, mà ai cũng vậy hết trơn mang cái xác này là phải chịu đau khổ. Nếu mà nghe ai mà có thể cứu vãn được cái sự đau khổ này thì cũng muốn tìm tới để cho mà hiểu được để cho mà nó gỡ được cái khổ cho mình. Nhất là mấy năm nay mà phải xa đất nước, phải này nọ thì càng thấy cái khổ nó càng nhiều nữa. Muốn nắm níu theo cái gì để mà nghĩa là có thể dễ thở và dễ sống, dễ một chút. Thì tôi cũng suy nghĩ tôi nói:

¹ Droite gauche : Phải – trái, phe hữu – phe tả, quốc gia – cộng sản.

² Personalité: Nhân cách.

Thôi để ngày mai lại để biết Thầy, hồi nào tới bây giờ cả cuộc đời tôi giúp ai được thì giúp, tham lam này kia cũng không có muốn. Mà bây giờ nếu mà tôi có nói với em tôi, bởi vì hoàn cảnh của tụi nó thì khác, bởi vì cô đơn trong gia đình thiếu cái gì để mà nắm níu nghĩa là từ hồi nào tới bây giờ quen dựa theo một người nào để mà lo lắng cho mình chứ không có tự lập, không có tự một mình mà lo cho mình được đó. Rồi giả tí lơ mắt cái người đó, rồi cái tí lơ mắt vợ, lơ mắt chồng thấy chơi với đi. Thành ra tôi nó cái hoàn cảnh tôi khác, tôi rất đầy đủ, tôi rất hạnh phúc, tôi không có thiếu thốn gì hết. Tôi muốn ở đây cũng được tôi muốn trở về Việt Nam cũng được. Tôi muốn đi đâu cũng được. Mà vì tôi suy nghĩ cái thời gian tôi còn ở thế gian này, không chừng năm hay mười năm nữa bởi vì cũng thấy cái tuổi già nó tới rồi. Thì bây giờ cái tuổi còn lại, dùm lại với cái éternité³ cũng không bằng nửa cái hột cát mà gôm hết trong mấy cái biển trong thế gian mình. Thành ra tôi cũng nói với tụi nó tôi muốn lại đây để tìm hiểu cái linh hồn là cái gì? Nếu mà nói tôi không có đức tin? Là không. Cái người không có đức tin thì không bao giờ có cái tình thương ở trong lòng được, ít lắm. Tôi muốn tìm coi nghĩa là cái passage⁴ của mình ở đây đó, rồi còn sẽ đi đâu nữa, có thể còn giúp ích được gì nữa hay là không, hay là thế nào nữa. Bởi vì dù người có kiếp trước đi nữa, một khi đã đầu thai rồi có thể nói là quên hết, nó không có nhớ lại nữa. Thành ra đến Thầy để coi có thể mà chỉ cái đường lối dễ dãi mà từ nãy giờ Thầy nói tôi cũng hiểu nhiều lắm rồi.

Thầy: Thì tất cả những cái gì mà chị nói thì tôi đã nói hết rồi trong đó nó có thì chị có dịp nghe thấu bằng và để nghe trở lại. Những cái chuyện mà cảm động em chị hay là cảm động tất cả mọi người cái đó cái quyền lực của Thượng Đế. Và để cho nó thấy ý thức rõ nó là con người. Khi nó xuống đây qua một quá trình học hỏi, rồi nó sẽ đóng góp tất cả càn khôn vũ trụ. Không phải ngồi nhắm mắt đó mà bỏ tất cả mọi việc. Nhắm được mắt là sẽ làm được nhiều việc vừa cho vật chất vừa cho cả tinh thần và san sẻ thanh điền cho tâm linh kẻ sống như người chết. Cái pháp của chúng tôi làm việc hai nơi, không phải làm việc một nơi.

Cho nên khi mà các bạn tu, ngày nay tôi được nhẹ hơn và tôi có những công tác siêu diệu hơn thì tôi sẽ đem các bạn đó đồng hành với tôi trong lúc tôi hành

sự nhưng mà trình độ chưa tới chưa hiểu. Cho nên tới đây, chúng tôi không nói cái gì hoa mỹ bằng thực tế của sự thật của con người để con người tìm hiểu lấy con người và trở về để hiểu cái tiền kiếp và sẽ làm những cái gì thích đáng hơn những cái mình đã làm. Cho nên hợp duyên điển mới có ngày hội ngộ ở ngày nay.

Chị muốn nghiên cứu sâu hơn để thực hành và đem lại sự ổn định và tìm hiểu sự huyền diệu của Bề Trên đã ứng độ cho cá nhân chị hay là sự thanh nhẹ của chị sẽ với tới những cái mà chị mong ước. Ở đây, chúng tôi có phương pháp để cho thực hành, nội trong thời gian ngắn chị sẽ nói lại cho tất cả những người khác biết rằng tôi đã thay đổi được một phần nào.

Cũng như bác Mai chẳng hạn bị vì trước kia bác cũng có một cái pháp cũng tụng niệm kinh này kia, kia nọ, cũng nhiều lắm. Nhưng mà sau khi bác luyện rồi bác thấy thay đổi. Cái đó là sự thật, cái đó là thời sự hành pháp của cái đám Vô Vi đóng góp cho nhân quần. Tôi nói rằng những cái gì sự thật cứ nói ra đủ rồi, không nói thêm và chả bớt làm cái gì, bởi vì mình có ăn tiền họ đâu mà mình nói thêm nói bớt, làm hoa mỹ để làm gì. Tôi phải đem cống hiến những sự thật cũng như tôi cũng như échantillon⁵, cái kiểu vậy đó. Hồi trước tôi ôm nhóm gặp ai nói có mập cho tôi chút thịt, san cho tôi chút thịt, có người dạy mầy ăn bốn kí lô đậu phộng cái là nó mập, tôi ăn bốn kí lô đậu phộng nó còn ốm, ăn bốn chén cơm nó cũng không mập. Rồi từ ngày tôi tu rồi tự nhiên tôi ăn ít, nó mập, thấy không? Sức khỏe tôi nó dồi dào mà tim tôi không còn hoa mắt, không còn này kia, kia nọ, khỏe, bấy nhiêu đó cũng ảnh hưởng cho người khác. Tôi nói những sự thật đó ở giai đoạn đầu rồi đi vào tâm linh thì cái hồi này cụ hội đó thì tôi cũng triển giải về tâm linh một phần để siêu độ. Không phải rằng nói cho cụ nghe, thiêng liêng cũng phải nghe và phải chấp nhận những lời thuyết giảng, chứ không phải nói rằng cho loài người nghe nữa. Bởi khi tôi nói tôi là người xuất khỏi bản thể tôi phải kính nể những vị ở trên, một khi tôi xuất ngôn phải đứng đắn không có thể sai quấy được. Nếu sai quấy thì luồng điển tôi không còn và tâm linh tôi không có ứng nữa.

Cho nên sau này chị cứ tu đi rồi, chị ứng rồi tới lúc đó chị nói chuyện thao thao bất tuyệt và cái văn chương bữa nay còn ghi đây rồi sau này chị sẽ nói lại cái văn chương chị nó khác, nói tiếng Việt Nam

³ Éternité: Sự vĩnh cửu.

⁴ Passage: Sự thoảng qua; sự hiện diện trong một thời điểm.

⁵ Échantillon: Hàng mẫu.

mà khác hà. (Thầy cười). Gọn ghẽ hơn, bây giờ nói dài dòng hơn. Bởi vì cái điển chỉ chưa có trụ, cái điển chỉ trụ thì chỉ nói cũng là thao thao bất tuyệt mà trong sáng suốt, trong xây dựng, thấy rõ thật sự tình thương và đạo đức. Cho nên em của chị biết được tình thương và đạo đức là ngàn vàng, là cái của, cái kho bất tận của nó cho nên nó phải thương chị nó nhiều, thương đồng bào nó nhiều hơn, thương nhân loại, càng thương Thượng Đế nhiều hơn chúng ta sẽ hòa tan với Thượng Đế trong một ngày gần đây nếu chúng ta cố gắng niệm Phật, đại gia đình trong nháy mắt. Thì tôi mong rằng nếu chị cố gắng muốn học thì rất dễ dãi, ở đây những bạn đạo đã thực hành và sách vở có. Hỏi chú Thắng, chú cắt nghĩa cái sơ khởi làm cách nào, chú rất rành.

Bạn đạo: Tôi hỏi Thầy còn một câu nữa bởi hồi nãy thầy nói phải thương đồng bào và phải biết thương người. Và xin hỏi Thầy, bởi vì ở bên đây nhiều người đã bỏ hết ra đây rồi bây giờ nếu mà thầy hướng dẫn có sự giúp đỡ trở về Trên, đồng bào ở bên đó thì ở trong cái tình thương, thừa có cái gì cản trở không thầy?

Thầy: Không có gì cản trở, quý báu lắm. Chị tìm Chúa trong người Việt Nam đau khổ hiện tại và chị sẽ tìm Quan Âm trong người Việt Nam đau khổ. Trong lúc tôi đói, tôi thiếu thốn, chị cho tôi một viên aspirin đáng ngàn vàng nhưng mà họ thấy đó là sự huyền diệu của Bề Trên, đó là tình thương của Đức Mẹ. Tại sao mình không tìm Ngài trong đó? Và khi chị cho một món vật rồi cái tâm chị sẽ thay đổi, tướng diện chị phải thay đổi, chị vui vẻ, chị đã sử dụng đúng lúc những của quý báu của Thượng Đế cho, và chị sử dụng đúng lúc đối với những người Âu. Chị không đem một cái món gì cho những người có duyên nhưng mà chị đem cung ứng cho những người đáng thương chị thấy việc đó nó sẽ làm cho mình khoan khoái hơn, nhẹ nhàng hơn, hạnh phúc hơn. Chúng ta mới thực sự hiểu thương yêu là gì? Đạo đức là gì? Trong giờ phút này học thương, tình thương và đạo đức. Người Việt Nam có cơ hội học nhiều hơn người ngoài.

Bạn đạo: Con xin cảm ơn Thầy.

Thầy: Cảm ơn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 11/11/1980)

Tình Thầy Tận Độ

SỐ "8" HUYỀN DIỆU

Đến một số tuổi nào đó, chúng ta sẽ nhớ và nghiệm lại bao nhiêu ước mơ, hoài bão, tham vọng mình đã ... vẽ ra lúc mới trưởng thành.

Ta sẽ phải chấp nhận những cơ hội đưa đẩy cuộc đời ta đến một hoàn cảnh mà thời còn trẻ ta chưa bao giờ nghĩ đến.

Lần đầu tiên Đức Thầy Lương Sĩ Hằng Vĩ Kiên qua Honolulu, Hawaii, tôi được người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp giới thiệu Đức Thầy là Thầy Tám.

Không những Thầy là thứ tám trong gia đình, mà Thầy còn cho biết số "8" được ghép từ hai số "0". Có nghĩa là ta đến với số "0", rồi khi ta rời trái

đất này, tay cũng buông xuôi với số "0". Không đem được một món đồ gì theo cả.

Đức Thầy Lương Sĩ Hằng cho biết tất cả những gì ta thấy và xảy ra cho chính ta và mọi người là những bài học công khai có đầy đủ ẩn ý gọi là "Kinh Vô Tự". Ta sẽ thấu hiểu Kinh Vô Tự dễ dàng hơn nếu ta giữ Tâm Thanh Tịnh. Muốn giữ Tâm Thanh Tịnh ta phải thực hành theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp siêng năng. Chỉ có thực hành đều đặn ta mới đạt được nhiều điều vô hình mà mắt trần không thấy.

Nhân dịp Đại Hội Vô Vi hàng năm được tổ chức tại Montreal lần thứ nhì, trên đường về lại Hạ Uy Di tôi bị trễ máy bay. Suy nghĩ lại thấy lỗi tại mình. Đã

tìm ra được cổng vào chuyến bay đó, thì cứ lên máy bay đi, tại sao còn vào phòng vệ sinh làm chi ...!!!
Ngồi chờ ở hàng ghế chỉ có vài người lạ, tôi nghĩ đến nhiều chuyện đã dự tính sẽ bị thay đổi chỉ vì hột chuyến bay, phải chờ đến ngày hôm sau. Rồi sao đây ??? Phải ngủ ngồi ở phi trường suốt đêm ??? Cuối cùng tôi khẩn Thầy Tám, xin Thầy giúp cho. Xong ra quầy vé nói với nhân viên thu xếp cho tôi đi chuyến khác càng sớm càng tốt, tốn thêm bao nhiêu tôi cũng chịu.

Khoảng hơn một tiếng đồng hồ sau, nhân viên hãng American Airline chỉ tôi lối đi qua hãng United Airline gấp. Được lên máy bay khác cùng ngày là điều may mắn, tôi không nghĩ đến ghế ngồi. Khi nhân viên hãng United Airline đưa tôi tờ vé số ghế # 8A, rồi chỉ tôi cửa vào máy bay. Tôi ngỡ ngàng nhìn thấy mọi người mặc quần áo chỉnh tề, trông mặt họ khác hẳn những người mà tôi vẫn thấy ở hàng giữa máy bay.

Chỉ còn một ghế trống số 8A đó, không thể nhàn được. Nhưng tôi vẫn e dè đưa ông khách xem cái vé, hỏi có đúng là ghế đó không. Sau khi cô tiếp viên giúp đỡ valy xách tay lên ngăn trên cao, tôi ngồi vào ghế mà cũng chưa dám cài dây an toàn cho đến khi cô tiếp viên khác đi kiểm soát nhắc nhở khách cài dây an toàn lần nữa.

Sau khi máy bay cất cánh, cô ấy đem danh sách tên khách ngồi ở khu gần đầu máy bay ra hỏi tôi: "Mrs. Enga ? " rồi cho biết tôi không phải trả thêm tiền gì. Nước uống, thức ăn khác hẳn những lần đi trước, vì chưa bao giờ tôi mua vé đắt tiền. Tầm tầm cười mỗi khi cô tiếp viên hỏi có ăn uống thêm gì không, tôi thầm nghĩ Đức Thầy Tám ... thưởng cho mình.

Năm 2009, trên đường qua Montreal, tôi gặp ông Bảy, cô Khang và cậu Lâm Mừng tại phi trường Los Angeles. Máy bay đã đến giờ cất cánh, tôi nhìn quanh từng dãy ghế gần mình cạnh cánh máy bay để tìm ông Bảy và cô Khang. Phải đứng lên, ngoái cổ lại mới thấy hai người ngồi tại hàng

ghế sát phòng vệ sinh. Chẳng những hàng ghế đó không còn khoảng cách để ngả ra cho lưng thoải mái, mà còn sát phía trong thân máy bay. Tôi nghĩ thầm, mình còn may mắn hơn ông Bảy - anh ruột của Thầy Tám.

Nhắm mắt nghỉ, tôi còn nghe văng vẳng câu nói trong loa : "... mời 2 hành khách số ghế ... lên ghế 8A và B". rồi thiếp đi cho đến khi mọi người được đi chuyển trong máy bay.

Tôi đi ra phía dãy ghế ông Bảy và cô Khang đã ngồi để hỏi lý do tại sao mà họ phải ngồi ghế ...trong kẹt, thì không thấy cả hai đâu. Đi ngược lên máy bay phía hàng ghế của thượng khách xem. À! Thì ra hai hành khách họ gọi cho lên ghế số # 8A và 8B là Ông Bảy và cô Khang. Cả hai người đang tươi cười nói chuyện ...

Trở về ghế ngồi, tôi thầm nghĩ tại sao lại có hai người hủy bỏ chuyến bay vào phút chót, mà lại là ghế số # 8 giống như lần mình được ...???

Tại sao là ghế số 8 mà không phải ghế số khác, tại sao người thân và học trò của Đức Thầy Tám được ưu tiên ???

Xa Việt Nam năm 29 tuổi. Năm nay đã 68t. Tôi nghiệm lại những gì xảy ra trong cuộc đời mình rồi quyết định phải viết ra đây để Tạ Ôn Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên đã cho tôi lời khuyên, hướng tôi về một cuộc sống thoải mái đã gần ba mươi năm nay. Không nhờ Đức Thầy dạy bảo, chắc chắn tôi không có thời gian thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Để kết thúc câu chuyện, xin quý vị và các bạn thử cộng tên của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên xem. Tất cả 17 chữ. Vậy thì 1+7 có phải là 8 không. Hay là hai số "0" ghép lại ???

Đỗ Thị Mát Enga
Hawaii 2012

Thi Ca của Đức Thầy

Honolulu, ngày 9 tháng 12 năm 1973

Thương nhớ làm chi bớ bạn hiền
Gắng tu thành đạt phước triền miên
Đường đời lắm cảnh ta thức giấc
Ngoan đạo xét đời phước tạo duyên

Mắt trông biểu lộ tâm hiền
Từ tâm khai điển hợp duyên thế tình
Xét người xét cảnh xét mình
Tâm ta muốn sạch phải hành thường xuyên
Điển thông khai triển minh liên
Tuy xa nhưng cận hợp huyền diệu tâm
Chớ nên tưởng nhớ sai lầm
Tâm càng động loạn khó tầm khó tu
Bình tâm mới vượt khỏi mù
Khai thông chơn điển đắp bù công phu
Gắng tu chẳng phải người ngu
Tự do thành đạt hồn du thiên đàng
Hồn không gieo nợ phũ phàng
Trí không ràng buộc bởi chàng bởi cô
Thân ta chẳng khác nắm mồi
Cơ đồ giả tạm quy mô chẳng màng
Miễn là giải thoát là an
Còn trong động loạn là đàng si mê
Người tu thực hiện chính tề
Nói năng đi đứng đề huề cân phân
Chớ nên lý thuyết xa gần
Tâm không thực hiện khó lần tiến tu.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Sáu Mươi Một

ĐẠO AO MÁU NHƠ CÙNG ĐIỆN ĐÔNG NHẠC

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 25 tháng 6 năm Mậu Ngọ (1978)

Thơ

*Du minh lịch tận vạn trùng sơn
Huyết hãn như lưu bất yếm phiên
Thiện ác thùi ngôn vô báo ứng
Thiên đường địa ngục hiện ban ban*

Dịch

Dạo xem âm phủ vượt ngàn sông
Khổ cực gian lao chẳng nản lòng
Thiện ác ai tin không báo ứng
Thiên đường địa ngục hiện song song.

Tế Phật: Trải qua khắp ngã đường âm phủ, những gì trông thấy đều là các vong hồn si mê! Lúc chưa sinh ta không rõ ai là ta? Sau khi sinh ta không rõ ta là ai? Hai mắt mông lung lại không biết ai là ta? Chúng sanh mê tới mê lui, giống như đứa học trò lười biếng, đeo túi cơm theo chân người tới trường, chỉ biết ăn cơm đùa rờn, tới kỳ thi một hỏi ba không biết, có thể nói uổng phí cả công lao của cha mẹ đã nuôi nấng đứa con ngu muội si mê. Ta gởi lời ở đây nói với chúng sanh dưới gầm Trời rằng: đã sinh làm con người thì phải đội Trời đạp Đất làm điều tốt lành ơn nghĩa, không được quý quý ma ma chuyên làm những việc xấu xa bất nhân ác đức, để tránh lúc sống quen đi đường tối ám, sau khi chết thành quỷ vô luân, mãi mãi kéo dài thì thật là tham lam. Bữa nay chuẩn bị dạo âm ty, Dương Sinh lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mong ân sư lên đường....

Tế Phật: Đã tới, Dương Sinh xuống đài sen.

Dương Sinh: Thưa thầy bữa nay tới đây, tại sao phía trước lại thấy có một cái ao, nhìn từ xa giống như có bóng người chìm nổi, ngụp lặn ở trong, cùng tiếng kêu cứu mạng vọng cả tới đây. Ôi! Lại còn có cả mùi tanh tươi bay tới nữa sao?

Tế Phật: Phía trước là Ao Máu Nhơ (*Huyết Ô Trì*), bữa nay ta dẫn con tới đây thăm, hãy lên tinh thần. Mau tiến tới trước để tiện coi xét cho kỹ càng xem ra sao.

Dương Sinh: Trên đường âm binh áp giải rất nhiều người nhắm cái ao đi tới.

Tế Phật: Những tội hồn đó đều bị đem tới Ao Máu Nhơ.

Dương Sinh: Mùi tanh hôi càng nồng nặc, tiếng kêu cứu mạng càng vang dội, nguyên nhân nước trong ao giống hết máu nhơ tanh tươi vô cùng.

Tướng Quân Giữ Ao: Hoan nghênh Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh thân hành tới thăm, chúng tôi đã nhận được giấy thông báo cho nên biết trước hai vị bữa nay sẽ tới. Xin mời vô trong tham quan.

Dương Sinh: Bởi vì ở đây nhìn thấy rất rõ ràng, tôi thiết tưởng chẳng cần phải tới sát bờ ao, chỉ mong Tướng Quân nói rõ về tình cảnh các tội hồn chịu hình phạt ở Ao Máu Nhơ.

Tướng Quân: Được được. Ao này gọi là Ao Máu Nhơ, vị trí ở phía dưới cầu Nại Hà, tội hồn khi đi qua cầu Nại Hà, tội hồn khi đi qua đó té xuống hồ rần độc nên bị rần độc nhai nuốt, cắn bị thương, máu tươi tuôn thành sông cuốn chảy vào ao này mà thành Ao Máu Nhơ. Những kẻ bị nhận chìm dưới ao, lúc tại thế đều phạm vào các tội nhơ bẩn.

Dương Sinh: Xin Tướng Quân giảng giải rõ ràng hơn nữa.

Tướng Quân: Thần Thánh vốn không thể giả dối khinh nhờn như bản, vậy mà vẫn thường có những kẻ khốc lóc chửi rủa thần mình, hoặc dùng những tiếng tục tĩu dơ dáy mắng mỏ người trên, cùng vu khống giá họa cho kẻ khác đều thuộc loại tim ruột nhờn bản. Có kẻ bày trò dâm giữa ban ngày ban mặt, giao hợp giữa Trời chẳng sợ tam quang (*mặt trời, mặt trăng, tinh tú*), chẳng hổ người nhìn, chôn vùi liêm sỉ, nhờn bản cùng cực. Có kẻ chuyên môn bán sắc lấy tiền, mỗi lời nói ra đều là lời tục tĩu. Có kẻ tham dâm quá độ, tới động thăm hoa không ngớt, ô nhiễm cả thể xác lẫn linh hồn, hoặc miệng thích ăn đồ nhờn để tẩm bổ cơ thể hoặc ham bày trò bỏ dưng nhờn bản thuộc bọn tà môn, những kẻ ham thích làm thịt giết hại sinh linh, làm ô uế miếu đường Thần Phật, kinh sách Thánh Hiền, sau khi chết đều phải chịu cái khổ, bị nhận chìm dưới Ao Máu Nhơ này.

Tế Phật: Tục truyền: Phạm phụ nữ bất hạnh chết vì sinh đẻ cũng bị quăng xuống Ao Máu Nhơ này là lời ngoa truyền. Sinh đẻ nuôi dưỡng là lẽ thường của Trời Đất hóa công, chẳng may thác đã là sự thảm, không lẽ còn đem quăng xuống ao máu bản! Cho nên người đời như có thân quyền sinh đẻ mà bệnh thác, phải gắng làm nhiều việc thiện hoặc tụng niệm kinh kệ, hoặc ấn tống kinh sách thánh hiền để đem công đức này hồi hướng, ắt có thể giúp đỡ cái tâm của vong hồn bớt kinh hoàng sợ hãi. Vì lúc sản phụ lâm bồn, tâm vô cùng hoang mang thống khổ. Nếu như bất hạnh thác đi, nhất thời hồn phách bất an, thân nhân phải lo tu nhiều công đức để cầu Thánh Thần Tiên Phật hóa độ.

Tướng Quân: Tế Phật nói rất chí lý, mong người đời hiểu rõ.

Tế Phật: Vì còn cần đi nơi khác, tình hình Ao Máu Nhơ đã rõ đại khái. Chúng tôi xin cáo từ.

Dương Sinh: Cảm tạ sự hướng dẫn của Tướng Quân.

Tướng Quân: Không có chi, có điều gì thất lễ xin tha thứ.

Tế Phật: Dương Sinh lên đài sen, chuẩn bị tới Điện Đông Nhạc.

Dương Sinh: Thưa, con đã sẵn sàng, kính mời ân sư lên đường....

Tế Phật: Đã tới Điện Đông Nhạc, Dương Sinh xuống đài sen.

Đông Nhạc Đại Đế: Nghinh tiếp Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh tới thăm, quý vị phụng chỉ viết sách, bữa nay mới tới bản điện, thực chờ đợi đã quá lâu.

Tế Phật: Vì Đại Đế quyền uy vô thượng, bản tăng lại bắt đầu đi thăm từ Đệ Nhất Điện, quý điện lại tọa lạc ở sau chót, đó chính là ý “*Hậu lai cư thượng*” (Tới sau mà ở cao trên hết). Kính mong Đại Đế chớ bận tâm.

Đại Đế: Tế Phật chớ buồn lòng, đã có công thân hành tới bản điện là ta vui mừng rồi. Thánh Hiền Đường ở Đài Trung phát huy đạo đức chân lý kể từ khi dựng Thánh Đường tới nay đã trước tác Thái Thượng Vô Cực Hồn Nguyên Chân Kinh, Ngọc Hoàng Phổ Độ Thánh Kinh, Tu Đạo Chỉ Nam, Sơ Thuật Cổ Kim Thiện Ác Nhân Quả Báo Ứng, Thánh Hiền Chân Lý..... các kinh sách Thánh Hiền này đều ấn tống để quảng bá, khuyên hóa bốn phương, nhân tâm thể đạo ảnh hưởng kẻ hướng thiện không biết bao nhiêu mà kể, lòng ta đã sớm cảm tạ vạn phần. Bữa nay Dương Thiện Sinh lại theo Tế Phật tới thăm bản điện, lẽ tất nhiên được tiếp đãi nồng hậu, mời hai vị vào trong điện nghỉ ngơi rồi chúng ta cùng đàm luận.

Dương Sinh: Cảm tạ Đại Đế đã yêu mến giúp đỡ.

Đại Đế: Mời hai vị ngồi, lệnh Tướng Quân mau dâng trà.

Tướng Quân: Tuân lệnh..... Đã dâng lên.

Đại Đế: Xin hai vị chớ làm khách, dùng đi.

Tế Phật: Cảm tạ Đại Đế ân ban.

Dương Sinh: Trà ngọt trái ngon, mùi vị chẳng sai, có thể mang về dương gian một ít chẳng?

Đại Đế: Trái này chỉ ăn ở đây mới ngon thôi.

Tế Phật: Dương Sinh này, con chớ ham ăn, cây ăn trái trong vườn nhà con đã kết quả sai trĩu trĩu⁶, chỉ cần chịu khổ chăm sóc, con sẽ đủ ăn.

Đại Đế: Quả đạo mới là thứ trái thực dụng. Nó có mang hình dạng quả nọ trái kia đâu, nhưng ăn thì hoàn hảo, dùng thì được tất cả mà vẫn còn bị mục nát, trở thành vật vô dụng.

Dương Sinh: Lời dạy của ân sư cùng Đại Đế con đã liễu ngộ, thật quá xấu hổ, xấu hổ!

Tế Phật: Xin Đại Đế giới thiệu về chức vụ của các ty thuộc quý điện, thưa có tiện không?

Đại Đế: Đông Nhạc tức núi Thái Sơn là ngọn núi đầu tiên trong Ngũ Nhạc, trực thuộc sự cai quản của các ty nơi Đệ Thập Điện ở âm phủ, có thể nói là đơn vị tư pháp tối cao giống như tòa Tối Cao Pháp Viện ở dương gian. Bản ngục chỉ cai quản sửa trị tất cả các hồn phách u uất tán loạn cùng việc thăng giáng quỷ thần bất kỳ ở dương gian hay là âm phủ. Vì bản điện có thể tau thẳng với Ngọc Hoàng

⁶ Trĩu trĩu, trĩu xuống vì nặng.

Thượng Đế rồi ra lệnh thi hành nhiệm vụ. Các bậc sơn thần, thổ thần, biên giới thần, thiên thần, địa thần đều quy tụ tại Đông Nhạc. Phạm mười điện dữ kiện án lệnh có gì nghi vấn không giải quyết được tức thì chuyển giao tới đây để bản điện lo liệu. Cho nên bản điện ở vào địa vị cao hơn mười điện, hơn nữa trên đỉnh Đông Nhạc lại có U Minh Giáo Chủ, quản lý phổ độ để cho mọi việc được hoàn hảo. Tôi nắm quyền cai quản, kiểm soát âm phủ không giống các ty chức khác.

Dương Sinh: Kẻ hạ sinh có một nghi vấn, kính mong Đại Đế chỉ giáo. Quý điện đã cai quản tất cả du hồn tán quỷ, tại sao dương gian vẫn còn thấy người này kẻ kia bị tà ma quấy phá, hoặc hồn quỷ xâm phạm, có thể nói là pháp luật ở âm phủ còn có kẽ hở không?

Đại Đế: Lưới Trời lồng lộng, thưa mà chẳng lọt, lưới đất dày đặc, thoát mà chẳng được lâu. Điều Dương Sinh nói rất đúng, dương gian hiện có rất nhiều du hồn tán quỷ. Âm luật tuy nghiêm nhưng không tuyệt đối xóa bỏ tâm từ bi, cho nên nói “*Tình lý pháp kiêm có*” (Pháp luật nhìn bao quát cả tình lẫn lý). Không thiếu những vong hồn lúc sống bị oan ức mà thác, âm ty cho phép báo oán nhưng tới khi tới dương gian thường thường ý khí làm việc không phân đen trắng, thấy người là quần quỷ. Nếu gặp người trần nguyên tính của thần hồn thịnh

vượng hoặc đạo đức cao thâm, ắt nó không dám bén mảng tới gần. Những du hồn tán quỷ nếu như không tôn trọng pháp lệnh làm quấy ở trần gian một sớm bị phát hiện ắt bị thần thánh ở dương gian hoặc đội tuần sát của bản điện bắt được sẽ đem về khép tội. Lúc đó hẳn nó hết đường chối cãi, công và tội được xét xử đúng theo luật đã ấn định. Vì chư thần ở địa phủ muốn nổi oán hận của chúng sinh tiêu tan cho nên mới phóng thích quỷ hồn để báo oán. Nếu như tội phạm ở dương gian sau khi được thả ra có kẻ đã thay hình đổi dạng gia tăng sự tàn hại, ý thần cậy thế khinh rẽ đồng loại, người đời bị hồn quỷ ám ôp thân tâm là bởi lý do trên.

Dương Sinh: Đại Đế nói rất đúng.

Tế Phạt: Cảm tạ Đại Đế đã khai mở cho biết rõ. Vì thời giờ đã trễ, chúng tôi chuẩn bị hồi đường.

Đại Đế: Hai vị gian nan khổ cực, nguyên chức cho Địa Ngục Du Ký sớm viết xong, việc phổ biến giáo hóa chúng sanh cũng mong sớm thấy có kết quả. Lệnh cho các quan viên hàng ngũ chỉnh tề đưa tiễn.

Dương Sinh: Cảm tạ Đại Đế cùng chư vị Tiên Quan xin cúi lạy giã từ... Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.....

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

